

О П І В Н І Ч Н И Й
Б Е Н К Е Т

LUCY FOLEY

THE MIDNIGHT
FEAST

ЛЮСІ ФОЛІ

З англійської переклала *Юлія Підгорна*

ОПІВНІЧНИЙ
БЕНКЕТ

Львів
Видавництво Старого Лева
2026

УДК 821.111 (410)-31
Ф 75

Copyright © 2024 by Lost and Found Books Ltd

Люсі Фолі

Ф 75 Опівнічний бенкет [Текст] : роман / Люсі Фолі; переклад з англ. Юлії Підгорної. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2026. — 496 с.

ISBN 978-966-448-629-0

У День літнього сонцестояння на затишному британському узбережжі має відбутися відкриття відпочинкового комплексу «Маєток», господиня якого ретельно перевіряє, кого ж можна запросити на відпочинок мрії, і навіть... стежить за всіма гостями завдяки камерам спостереження, аби не допустити «поганої енергії» на територію.

Однак камери не здатні відстежити привидів минулого, які виходять з лісової темряви. До того ж підприємницька жилка господині «Маєтку» не до вподоби місцевим жителям, які не хочуть, аби від них закривали територію пляжу заради елітних гостей. Тож опівнічний бенкет на честь відкриття обертається пожежею, не обходиться і без жертв...

Хто такі Птахи і чому вони мусять помститися, що за гостя ховається в одній із хатин і які таємниці приховує чоловік господині маєтку — відомий архітектор — читайте в гостросюжетному детективі британської письменниці Люсі Фолі.

УДК 821.111 (410)-31

© Люсі Фолі, текст, 2024
© Юлія Підгорна, переклад, 2026
© Анастасія Стефурак,
обкладинка, 2026
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2026

ISBN 978-966-448-629-0 (укр.)

ISBN 978-0-00-838506-4 (англ.)

Усі права застережено

*Кім, за десять чудових років співпраці.
Дякую тобі за все!*

Ліс

Холостий хід двигуна на узліссі вночі.
Повідомлення, залишене у дуплистому дереві.
Поклик.

Лисиця, яка вишукує слід кролика в опалому буковому листі, раптом зупиняється. Підводить голову, нашорошує вуха, піднімає лапу, а тоді розвертається і тікає. Сиви припиняють свій нічний хор, безмовними блідими примарами злітаючи з гілок, щоб знайти в лісі іншу місцину. Невеличке стадо оленів розбігається з більшим шумом, продираючись крізь зарості, поспішаючи втекти.

Щось рухається поміж дерев, порушуючи звичну нічну гармонію. Тіні з формою, з матерією. Шурхотять листям, ступаючи по лісовій підстилці, ламаючи суччя і гілки папороті.

Глибоко в лісі тіні збираються. Та сама галявина, якою вони завжди користувалися — і їхні попередники до них, відколи почали з'являтися легенди. Дивна зграя. Чорні шати, звірячі голови. Народжені у невідомих глибинах лісу: образ із середньовічної дерев'яної гравюри, похмура казка, якою лякають неслухняних дітей. У сучасному світі, світі зайнятості, швидкості і зв'язку,

вони не мають сенсу. Але тут, серед дерев, захований від місячного і зоряного світла, вже сучасний світ здається казкою: він інакший і дивний.

Неподалік у лісі у своєму кабінеті сидить старий: переобладнана хатина, оточена віковими деревами.

Двері прочинені. Тепер, коли запала темрява, у повітрі відчувається холод. Він заповзає у відчинені двері, перебирає папери на столі.

Перед чоловіком лежить одинока пір'їна, її чорний пух ворухиться на вітерці.

Старий не звертає на неї жодної уваги.

Не звертає жодної уваги, бо мертвий.